מי שהחשיך פרק עשרים וארבע קנו שבת השים אין מבקשין שלים מן הקורוה כואר של הקורות המוקלות אין משקין ושוחשין את המדבריות. הוה מלי למיתר דהני לו א שיי של השלוח והדורות לבנין: ולא מן קורפי הישנה שבשברה היום ומושאה להבי ב מבני מושאה או היש השלום יו מבני משיש אין משקין דמיין הראמר בפרק בירה (לעיל דף פה): לאיין שה שישיש אין החלות בפרק בירה כוליה בירים בירים בירים של איקבן להכי: בנון נר שהדליק באומו שבת כדפיתות הבון לא בני של מלקא דעתך בתיבנא הרים בירים בירים בירים בירים בירים בירים בירים בירים של המוחשה בירים בינה כי ות שבחוקלה. שהניחם ברחבה שחחורי פישימים ששמדון לנגין : פשקין : אורח א התם "בארוי ואשרו דמוקצה מדמת חסרון מולה משמדון לנגין : פשקין : אורח מיש בשמעון מודה ח"ש "ראין שמשון מודה ח"ש "ראין שמקין השורמין את המדבריות אבל משקין "ושורמין את המדבריות אבל משקין " שמות הלפכת מתיד ולנות כחוך שורבון את הבייתות ר' יוורגן סתכמא אחרינא שמות הלפכת מתיד ולנות כחוך ששבח "ב"ש אומרים מגבידין מעל השלחן מיום מדק מתח עם ולהלי שמו מלו ופיצ אשבח "ב"ש אומרים מגבידין מעל השלחן פיום לפר לדי הלפי לון בסרק שלוטח מיים מוסל את מיים במת לו במתח עדו ולי מצור וללי המשרח במסלק את המצור וליצור ולדו ומצורה וב"ב אומרים במסלק את מפנין לה כתלהיל על המת כיון שלון ווששי יד מיין לו המתח כיון שלו מודע המתח כיון שלו מודע מיים לו המתח ביון מודע יד מיין לו מצורה במתח ביון מודע המתח כיון מתחיל עד מות מון מון מספר הגדול מצירה ביותר ביותר ברייש הלוגור מצירה ביותר ביותר ברייש הלוגור מצירה ביותר ביותר ברייש הלוגור ביותר ביו (לעיל קאג. התחום: ספמא אחרינא - כיה הגל אשבח "ביש אוברים בגבידון בעל השלחן ב"ה אוברים במבלה את נוצרים מסלה את השלחן היא: מון מן ספסר סנדוני מעילה עלים של אב"ש ברבי יהודה וב"ה בר"ש פליג' בה [15] דרך מאדולים ולמוס מססר מעילה של אב"ש ברבי יהודה וב"ה בר"ש פליג' בה האו (פ"י מ"ס) ומייסי לה בסוף של מחמת חסרון ליס הוא שלא ב"ש ברבי בכל השבת בולה האות פ"י מ"ס וומיע לה בסוף מסיים האות של בר במוקצה מחמת מיאום הריבי של מחישה מלט ב" ומאי נידו "נר ישן וחד אמר במוקצה מחמת מלא פנימות זויים למשור מלט ב" מיאום נמי הלבה בר"ש לבר ממוקצה מחמת של שלבי מניל לנע"ו: שרא לאומנין לקון כה ענים אלא ב"ש כרבי יהודה וב"ה כר"ש פליגי בה ומוקלה מחמת חסרון כים הוא שלא רב אחא ורבינא חד אמר בכל השבת כולה [לפיל מר.] מלא פנימות : ויתר של מחרישה -שיהה שם מנועק שלש המוח מים לגדרים שהן לצורך השבת ופוקקין את למעלה הימנו היה פוחח עפה והתם שה לליון הי ולחין היה לוחים אותה ליותה של מוחלים במוחלים היה מוחלים במוחלים במוחלים היה מוחלים במוחלים היה מוחלים היה הכאור וכודרין את המשלית ופודרין את היה טלו תחת הסדק לגלו ודלו כזית של סדף ל ושמיע המשלים היה של מדף ל של סדף ל ושמיע המשלים היה וליכ לל היה לו לותר "ד סקן לכה ספף ני ולוס היה של שלם אלנטות כעון המקוה ומעשה בימי אביו של רבי צדוק מן המת המת אלא לפני של היה לו לומד לפני מת המת אלא לפני של היה לו לומד מה מהת אלא לפני של היה לו היה של היה של בן במנית שפקקו את כזית מן המת לפס ומיהו יחסן מתוחה הדי מרכונו ומרון במיים בעפים. פך של מרכו⁽²⁾ וחבירו בפי"ז הביאור בכופיה ["] וקיטרו את הבוקודה לומר שהמת היה כול מועל החת (דף קרה) זמורה שהוא קשורה (דף קרה) ועולה שהיא קשורה בבציו לידע אם יש בנינית פותה מפח אם הגינית שלא כננד הסדק והגינית בגפי מקידה בבני לידע אם יש בנינית פותה מפח אם הגינית מקידה לאו "ומדבריתם למדנו שפוקקן ומודדין היקה סדוקה כאמנע מולאה לאו "ומדבריתם למדנו שפוקקן ומודדין ופינ קסו: בששי התחון כה כפכת: מקודם . בעשי הירע אם יש בגינית פותח מפח אם הגינים שלא כנגד הסדק והגינים למודני כל יחדם: לידע אם ש פנגיים פומה לאו "ומדבריהם למרנו שפוקקון ומודדין . היחה מדוקה מאמנע מואמם לפומה (מדוים ש. מספי כנמרא מפרם לה: וקושרין - וקושרין בשבת: בל" "איבעיא להו "הפרח . ואינים לא פומה מפרח שמאה שכרה בין לצורך ובין שלא לצורך "ושאלה לצורך" שאלה לצורך בין שלא לצורך לא נמשנה בהו הפלוויה: רב נסים גאון בפרידן נרדים כשבתי אמרו (נתוסתת פ"י"ת) משני מה נדרי שבת משורין אותן בשכת שאם חשיבה הלכת הצחור הזוג ואפ"ש שהחירו אמרי בשכת מצורין אותן בשכת שאם חשיבה הלכת הצחור הוצי אם היותו היותו השר השר בשנים אותן בשכת השת שהחירו היותו השר בשכת היותו אותן בשכת השת שהחירו היותו השרים בשכת לפנו אין אות מצורים בשכת עשור המאורים (דף ש) אלא אחר רבי ששפון כן "יותן ועדיך שבשל לפנו רעיד משני אותי שהוא היותו שהיותו המאורים (דף ש) אלא אחר רבי שביע בשכת המאורים בשכת עדים בשכת שבי אותו אחר המאורים בשכת של היותו המאורים בשכת של היותו שהוא המילה רב היותו שהוא המילה רב ביים שון בשכת המאורים השלים בשכת של היותו שהוא המילה רב היותו שהוא המילה רב היותו שהוא המילה רבי אמר רב ביים שון בשכת המאורים היותו שהוא בשבתיו המצאנו שור בשהק עדה המאורים (דף של היותו היותו שהוא אותר המאורים (דף של היותו היותו

מי שהחשיך פרק עשרים וארבע

314

עין משפט נר מצוה

מה ב סייי סכיר מהלי לידע · אם חכנם בסדק הגינית ובמסכת אהלות (פ"י) שניט (דאין) חילוק בארובה שבתוך הבית וטומאה מקלתה כנגד ארובה ומקלתה שמת הלכם 6 ספג

שם פושים היה פיתן שו

כתוך הכית בין יש בארובה פותח

י"ל דכל היכא דשליני

הדרן עלך מי שהחשיך וסליקא לה מסכת שבת

הדרן עלך מי שהחשיך בררך י תהלה לעל במתי עב דורך:

גירטא ירושלטי בר"ה פרק אם אין סנירין בתחלתו' אסר עד אחר נולד לאיש פלוני בשבת סלין אותו על פיו ושבת סומשלין אותו על פיו "ר' חייא אסר מסלטלין אפוסא (ריסלותא) [דסלייתא]. רבי מתניאה מסלטל על אברתיה דויהרא י ר' (מסל) (אסי סל) על פי נשים ראמרי שמשא הות בסוסיתא:

סליקא לה מסכת שבת. משירי אהודנו צח דודי. כי כביר מצאה ידי. מי שויכני להתחיל והוא יוכני לסיים. חזק ונתחזק הכותב לעד לא יוזק.

רב נכים גאון אם יש בנינית י עיקר דיליה בסס' אחלות (פתק ג ממנה ז) ביות מן המת שתור בסשה והמת שתור בשל הבריתות בשרק אכל הלב (דף יש) אמר רב נחמן אמר שמואל מתעסק בחלבים ובעריות חייב שבבר בחלבים המתחק שתור הבמתח אבל לחציצו את המומאה בשתה משתי אמר ליה אנא מתעסק בשנה מסור מלאבת מחשבת אמרה תורה ובנסחא החוורק רבני מערכא (פוף פיקל) נרסי במתעסק בשנה במו ביות בעו במר במו ביות בעו במת במור המי ביות במתעסק בשנה במו בשמרו לענין שבת במו שאמרו :

סליק מי שהחשיך וסליקא לה מסכתא דשבת בסייעתא דשמיא

אחר השלמת המסכת יאמר זה

ויועיל לשכחה בעזרת השם יתברך

הדרך עלך מסכת שבת והדרך עלן דעתן עלך מסכת שבת ודעתך עלן לא נתנשי מינך מסכת שבת ולא תתנשי מינן לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי :

יאמר כן שלש פעמיס ואחר כך יאמר ידי רצון מלפניך יי אלדוינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אומנותנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא רצינא בר פפא רמי בר פפא נדמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא סורחב בר פפא אדא בר

ומקבלים שכר והם עמלים ואינן מקבלים שכר אנו רצים והם רצים אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים 'באר שרת שנאמר

ומקבלים שכר והם עמרים ואינן מקבלים שכר אנו רצים והם רצים אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת שנאמר ואתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבמח בך:
יקר רצון לפניך יי אלהי כשם שעזרתני לסים מסכת שבת כן העזרני להתחיל מסכתות ומפרים אחרים ולסיימם ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלים תורק באהבה זומות כל התנאים ואמוראים והלמודי הכמים יעמוד לי ולזרעי לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תולם ותתקיים בי בהתהלכך תנחה אותך בשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך: שלא תמוש התורה מפי ומפי זרעי זורע זרעי עד עולם ותתקיים בי בהתהלכך תנחה אותך בשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך: כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד: יי עזו לעמי יתן יי ברך את עמו בשלום:

יתנדל ויתקרש שמיה רבא בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא ולארוא מתיא ולאסקא לחיי עלמא ולמבני קרתא דירושלם ולשכלל היכליה בגוה ולמעקר פולתנא נוכראה מארעא ולאתבא פולתנא דשמיא לאתריה וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה ויקריה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמיה רבא וכו' יתברך וכו' על ישראל וכו' ויקריה שלום וכו':